

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda és kiadó-hivatal:

főutca, 328-ik szám alatt,
az Eperjesi Bankegylet könyvnyomda-helyiségeiben.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény,
valamint előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre 4 frt.
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten
és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DIJ:
háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös
hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitár minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen
levelek csak ismerős kezektől fogadhatnak el.

Előfizetési felhívás

„EPERJESI LAPOK”

című
társadalmi s gazdasági hetilap IV. negyedére.

Előfizetési feltételek.

Egész évre 4 frt
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „

Az előfizetési pénzek az Eperjesi Bank-
egylet könyvnyomdájába intézendők.

Vidéki előfizetések legcélszerűbben posta-
utalvánnyal eszközölhetők.

Eperjes, október 2.

Valahányszor a városi képviselőtestület egyes elaggott munkaképtelen tisztviselők, vagy azok özvegyei által kegydíj iránt benyújtott folyamodványokat tárgyal, mindannyiszor halljuk hangsúlyozni, hogy a városnak ilyenmü kiadásokra alapja nincsen. Azért a kért kegydíjat — néha többé-kevésbé élénk vita után, néha a nélkül — a legtöbb esetben mégis csak megszavazzák.

Es ez nagyon természetes, mert habár a kegydíj lényegesen különbözik is a nyugdíjtól, melyre annak, ki bizonyos, törvény- vagy szabályrendeletileg meghatározott szolgálati időt kitölt, igényt támasztania joga van, míg ellenben a kegydíj megadása teljesen azon testület vagy magánosnak, kitől az kéretik, belátásától, tetszésétől és mondjuk: szélsőjétől függ: szerzett érdemekkel és valódi szükséggel szemben igen nehéz elzárkózni az

emberiség érzete elől, mely a szivben honol s mely nem engedi, hogy a segélyért folyamodót ridegen és kárlehetlenül visszataszítsuk, azért mert mint mondják: „nem tanácsos veszedelmes praecedenseket alkotni és a községet, mely ily célra alappal nem rendelkezik, megterhelni.“

A kegydíj tehát bevett szokás szerint mindig csak a pénztár siralmas állapotára való utalással szavaztatik meg.

Mily szerencsés helyzetben van az állami tisztviselő, a katona, a tanító, sőt a legtöbb magánintézet hivatalnokai is. Ő nyugodtan élhet hivatásának s nem kell aggódnia, hogy majdan szakosztályi és közgyűlési viták és „érdekes eszmecserék“ tárgyát fogja képezni az, vajjon ő hosszú, közszolgálatban töltött évek mulva érdemes-e arra, hogy abból az alapból, mely „nincs meg“ hátralevő napjaira egy kis alamizsnát nyerjen, vagy pedig célszerűbb őt s illetőleg családját a nyomornak kitenni, hogy „ne legyen veszedelmes praecedens alkotva“ s szűzen megmentve az elv!

Hja, a közigazgatási tisztviselő nem olyan ember mint más. Dolgoznia kell ugyan, épen úgy mint másnak; a mellett ki van téve mindenki kritikájának; felette ítéletet mondhat mindenki, anélkül, hogy azt indokolnia kellene, mert ezen ítélet alapjául rokon- vagy ellenszenv, pártszempont, magánérdek vagy szeszély szolgál. Javadalmazása, szemben azzal, melyet az állami tisztviselő élvez, többnyire igen szegényes, jövője ugyanazért ingatag és bizonytalan; s ha mégis egy ilyen közigazgatási tisztviselő élete legszebb részét akták és kellemetlenségek között eltöltve, munkaképtelenné vált, majdnem sértésnek veszik, ha ő vagy családja

némi kegydíjért mer folyamodni. Olyan körülmény ez, mely nem igen buzdítólag hat a tisztviselőkre s nem igen kecségető színben tünteti fel előttük a jövőt. Ha tehát szüntelenül azt hangoztatjuk, hogy nincs kegydíjra alapunk, tegyük meg azt, a mit nem csak az állam, de magán-intézetek sőt egyes magánosok is tesznek: gondoskodjunk nyugdíj-alapról a városi tisztviselők részére: akkor aztán nem lesz veszélyben a nem-adás elve, nem kellend majd félünk ijesztő praecedensektől s meg leszünk mentve azoktól a kínos eszmecseréktől, melyeket kegydíj iránti folyamodványok rendesen felidéznek. Célszerű volna az ügy tanulmányozása s javaslatlétel végett egy bizottságot kiküldeni; mert ha igaz az, hogy csak „a jókedvű adakozót kedveli az Isten“, úgy másrészt igaz az is, hogy oly kegydíj, mely nem szivesen s csak roppant elhatározás után adatik meg, oly jótétemény, melyet önértetes ember szintén csak nagy elhatározás után fogadhat el.

Teremtsünk tehát nyugdíj-alapot s ne legyen az elv: „kegyelem!“ mely szeszélytől és hangulattól függ, hanem: „Suum cuique!“

Városi közlemények.

Pénzügyminiszteri rendelet a földadó szabályozása tárgyában.

Azon feliratok, melyek Ugocsa és Győrmegeye törvényhatóságának kezdeményezésére az 1875. évi VII. t. c. némely intézkedéseinek megváltoztatása tárgyában számos törvényhatóság által részint hozam intézettek, eltekintve attól: hogy azokban sok egymással össze nem egyeztethető óhajnak adatik kifejezés, s ezek és a felhozott aggodalmak legnagyobb része a törvény rendeleteinek téves

— Ime, nézd ezen embert, mondá büszkén a nő férjének, egy séta alkalmával, a ki ott ül amaz olajfa árnyékában, mily kétségbeesett arckifejezése, mily borus a homloka, mennyi nehéz gond és bú tükröződik rajta; meg fogjuk kísértetni, kettőnk közül kinek álland hatalmában őt szerencséséssé tenni. Pénz ur elfogadta nejeinek ajánlatát.

A férfi, a ki életében nem volt szerencsés, s a ki sohasem ismerte sem Pénz urat, sem Szerencse asszonyságot, nagy szemeket meresztett, a mikor két oly tekintélyes külsejű egyéniséget látott maga felé közeledni.

— Üdvözöllek, szólítá meg Pénz ur a szegény legényt.

— Legalázatosabb szolgálja.

— Nem ismersz engem?

— Még nem volt szerencsém urasághoz, de azért csak tessék parancsolni.

— Még soha sem láttad arcomat?

— Soha.

— Hogyan lehetséges ez? Van-e vagyond?

— Igen, uram hat kis gyermekem van, kiknek étvágya csudálatra méltó s kiknek gyomra minden tápanyagot gyorsan és nagy mennyiségben felemész. Mivel nincsen munkám, a Szerencse sohasem mosolygott felém, minden elem összeesküdött ellenem és halálomra törnek; a mióta élek, csak tengődöm, s csak a nyomort és az inséget ismerem.

— Jól van, segítségemre leszek, mondá Pénz ur s kihuzván zsebéből egy aranyat, azt a szegény embernek odaadta, a ki ily könnyűszerrel oly pénz birtokába jutott, mint a minő ezelőtt még soha sem üt meg markát. Mindez álomkép gyanánt tünt fel előtte. Alig tért magához ezen meglepetéstől, azonnal a pékhez sietett, hogy kenyeret vegyen, de csodák csodája: zsebébe nyul, hogy a pénzt kivegye, s csak egy lyukra akad, a melyen keresztül a pénz kiosont, a nélkül, hogy gazdájá-

TÁRCA.

A látcső.

Wagner Jankától.

Egy szép nyári délutánon — a házasság harmadik hónapjában, — midőn a mézes heteknek már csak csekély utóze van meg, dagadó pamlagán heverész a szép és fiatal asszony, talán az idők változandóságáról gondolkodva. Férje a mellékszobában irással látszik elfoglalva lenni, még pedig annyira, hogy rá sem ér fiatal nejehez csak egyszer is benézni.

Az asszonyka nem alhatik, bántja férje közönye, a melyet oly forró szerelem után, sehogyszem tud elviselni.

Szép vagyont hozott a házhoz, kedélye, jelmele kifogástalan, szépségét meg oh hányszor énekelte meg a mostan közönyös férj, udvarló korában.

Összehasonlította mindennel csak azért, hogy megmutassa, hogy semmi de semmi, sem hasonlítható hozzá.

— Ez már mégis sok! — A menyecske sejt is, nem is valamit, de nem meri kimondani. Hisz az borzasztó volna! gondolja magában. Az én Lajosom — nem, — nem nihetem! — Alkalmasint igen fontos hivatali ügy az, melylyel most foglalkozik.

De már csak megnézem — (hisz mi asszonyok kíváncsiak vagyunk!) — mit ír — gondolja magában, vajjon befejezte-e már.

Gondolta s azonnal felkelt, nesztelenül, lebent végig a puha szőnyegen, és a dolgozó szoba küszöbén terem. De mit kell látnia?

Férje, a helyett, hogy írna, kis látcsővel átkandikál az ablakon keresztül, a folyosón hamiskodó, csinos lányokra.

Ez borzasztó! szegény asszony majd hogy hanyatt nem esett fájdalomában, felindulásában el-sikoltá magát. Képzeltetni a férj, mennyire megijedt. A menyecske visszafutott szobájába, férje követte, és térdén kér az asszonytól bocsánatot, esküszik, hogy soha többé nem nézi egy a lányokat (inkább kimegy a folyosóra). És úgy látszik, az asszony megbocsátott neki, mert még mindig együtt ülnek. De a látcsövet sehogy sem akarja az asszony visszaadni neki; talán annak árán történt meg a kiengesztelődés. Hogy mi célja van a menyecskének a látcsővel, azt kedves olvasóim talán jobban tudják.

Pénz ur és Szerencse asszonyság.

Pénz uram már kora ifjúságától vonzódtott Szerencse asszonysághoz; s idővel oly forró szerelemre gyuladtak egymás iránt, hogy elhatározták, miként házassági frigyre lépnek.

Pénz uram vaskos de kicsiny termetű férfi. Feje a legszebb perui aranyból, hasa mexikói ezüsből, vastag lábai pedig segóviai rézből valók. Cipője a madridi bank részvényeiből készült.

Szerencse asszonyság szeszélyes, könnyelmű, megfontolatlan nő és születésétől kezdve vak.

Alig zajlottak le a mézes hetek, a mikor a fiatal pár egyetértése csorbát szenvedett.

Az asszony magához ragadta a házi kormány gyeplőjét; de orcátlan és gőgös férje nem akart meghódolni és engedelmesskedni.

A férj hajthatlan maradt s nem engedett; mind a két házasság uralkodni akart, de egyikük sem volt hajlandó az alattvalóság igája alá hajolni. Hogy tehát ezen folytonos viszálynak minél előbb vége szakadjon, abban állapotok meg, hogy mindjárt az első kínálkozó alkalommal megmutatják, hogy melyik bir nagyobb hatalommal.

Mai számunkhoz egy fél ív van mellékelve.

telfogásából és a tényleges viszonyoknak félreismeréséből származnak, azon reményt keltették fel bennem: hogy a földadó kataster iránt eddig tanúsított közöny és idegenkedés végre szűnőben van és a nagy közönség a földadósabályozás nagyfotosságu műve iránt érdeklődéssel kezd viselkedni, a mi annál örvedetesebb jelenség, mert a földbirtoknak általában és a többi adónemekhez mérten arányosan való megadóztatását célzó 1875. évi VII. t. c. gyors, szabatos és helyes végrehajtása nem csak az erre hivatott közegeknek, hanem a törvényhatóságok, községek sőt az egyes birtokosoknak jóakarata, és pontos közreműködése által is feltételeztetik.

A földadósabályozási munkálatok eddigi folyamán szerzett tapasztalatok alapján, a munkálatoknak helyesen, arányosan és gyorsan való létesíthetése érdekében magam is beláttam annak szükségességét: hogy a földadósabályozásról szóló 1875. évi VII. t. c. némely intézkedései megváltoztassanak illetőleg módosítsassanak s épen azért a szükségesnek látszó intézkedések előleges megvitatása egy a katasteri kerületi földadó bizottságok által választott országos földadóbizottsági tagokból és az állam különböző vidékeinek gazdasági viszonyait tüzetesen ismerő tekintélyes földbirtokosokból álló szakértekezletet hívtam össze, akkor szándékozván majd a törvényhatóságok felirataira válaszolni, midőn az egybehívott szakértekezlet véleményét is meghallgattam.

Miután a szakértekezlet, a múlt évi október hó 26-án megkezdett működését a közbejött akadályok után végre folyó évi május hó 29-én befejezte, elérkezettnek látom az időt arra, hogy a törvényhatóságok tudomására hozzam: hogy mik azok, a melyeket a feliratokban javasoltakból létesítendőeknek tartok, melyek azok, a melyekhez felelősségem érzetében nem járulhatok, és végre miket várok a földadósabályozás érdekében egy a törvényhatóságok, valamint a községek és gazdaközönségtől.

A törvényhatóságok felirataiban főképfogás az általános új földadókataszterben felállított tisztajövedelmi fokozatok magassága ellen emeltetvén, miután ezen kifogás alapos voltát felismertem, haladéktalanul elrendeltem: hogy a munkálatok végrehajtására hivatott katasteri közegek és választott járási becslők együttes értekezletin a felállított tisztajövedelmi fokozatok tüzetesen összehasonlítottassanak s az azok alapján szolgáló kiszámításokból minden túlmagásra felvett tényező a valódi helyes s a tényleges állapotnak megfelelő mértékre állítandók és a becselőjárások tisztajövedelmi fokozatai az alapon egymással helyes arányba hozassanak.

Ezen értekezleteken az azokban résztvettek addigi tapasztalatai szerinti helyes arány elérésére a tisztajövedelmi fokozatok ott a hol korábban a helyes arányon túl magassabbra vettek fel, általában tetemesen leszállítottak ugyan, de nézetem szerint még ezen a helyes arány tekintetében helyreigazított tisztajövedelmi fokozatokban ma is fordulhatnak elő itt-ott hibák illetőleg túlmagas tételek, a melyek a földrésztelteknek a felállított minőségi osztályokba történendő sorozásának ideje alatt szerzendő bővebb és részletesebb tapasztalatok alapján a katasteri közegek és választott járási becslők egyező ítélete alapján mindenesetre helyesbítettetni fognak, s ha esetleg a kir.

tól elbucszott volna. A szegény ember magán kívül volt; gyorsan visszasiett s folytonosan kereste elvesztett birtokát; de fáradozása haszontalan maradt. Végre is kifogyva türelméből, balsorsát átkozta, a mely őt folytonosan üldözi.

Mig ezek történtek, Szerencse asszonya egy távolabb fekvő bokor mögött ujongott sőt tombolt örömeiben, — férje arra komorabb színt öltött; haragjában újra zsebébe nyúl és egy másik pénzdarábot adott át a szegény embernek.

Ez örömtől sugárzó szemekkel sietett egy boltba azon szándékkal, hogy ott nejjének s gyermekeinek vegyen valamit. De a mikor pénzt a kereskedőnek átnyújtotta, ez azt hamisnak mondja. Csak most jött a hadd-el-hadd.

A kereskedő méltatlan szavakkal illető a különben egészen ártatlant, pénzhamisítónak nevezte s azzal fenyegeté, hogy kiszolgáltatja a hatóságoknak. A szegény arcát pir futotta el s szégyenében futásnak eredt.

Ekkor Pénz urral találkozott, a kinek az épen most történtek elmondta. Szerencse asszonya majdnem megpukkadt örömeiben, mig Pénz ur haragjában dühöngött.

Valóban szerencsétlen egy ember vagy, ugymond, még nagyobb pénzüsszeget adva át a szegénynek, de felteszem magamban s fogadom isten s ember előtt, hogy enyhítendem a nyomort, mely téged nyom.

A szegény vigan s megfelejtkezve mindenről, a mi körülötte történik, haladt egyenesen a célba-vett hely felé, észre nem véve az őt üldöző rablókat s csak akkor látta meg őket, a mikor csak néhány lépésre voltak tőle távol. Körülvették s mindentől kifosztották, erre aztán épen magára hagyták.

Még sohasem érzé magát oly szerencsétlennek mint éppen ez alkalommal. Benső fájdalomnak szavakban is adott kifejezést, többször feljaj-

becslőbiztosok és választott becslők véleménye egyes esetekben még az osztálybasorozás alatt szerzett tapasztalatok után sem egyeznek, azok munkálata felett határozni illetőleg kerületi és országos földadóbizottságok lesznek hivatva s ezeknek módjában álland a végrehajtó közegek által esetleg meghagyott hibás vagy túlmagas tételeket leszállítaniok, kiigazítaniok.

Hogy azonban a törvényhatóságok s általuk a földbirtokos közönség már eleve tájékozva legyen az iránt: miként az 1875. évi VII. t. c. által elrendelt általános új földadó-kataster megfogja a földadónak emelését, már is kijelentem: hogy a törvény némely intézkedéseinek módosítása céljából a törvényhozáshoz benyújtandó javaslat az új földadó összegének előleges meghatározására is kiterjeszkedik, s ezen összeg a jelenleg kivetett földadó összegétől alig számbavehető csekély összeggel fog eltérni, és ezen eltérés is kizárólag csak a földadó összegének kerekszámában történendő megállapításából fog származni.

Ezen intézkedés által reményem, hogy minden ez irányban aggály meg lesz szüntetve, mert legyen bárminő magas, vagy alacsony a kinyomozandó tiszta jövedelem, annak alapján a földadó oly százalékosan fog kivetetni, hogy az a fentebb érintett csekély eltéréssel a jelenlegi földadó összegének megfelelően.

A benyújtandó törvényjavaslat ezenkívül leginkább a bizottságok tanácskozásainak menetére és a felszámolások mi módon való érvényesítésére vonatkozik, s általában oly intézkedéseket céloz, a melyek által a munkálatok minél gyorsabb és correctebb keresztülvitelének lehetősége éretik el, és mig egyrészt az egyesek érdekei s jogai teljesen megóvatnak, addig másrészt a helyes egyenlőség, és a rendelkezésre álló idő pontos be rendezése által a munkálatok gyorsabb haladása biztosítottatik.

Noha a fentebbiek szerint a törvény módosítása felette kívánatos, sőt szükséges; nem tartom helyesnek a törvény oly mérvű megváltoztatását, a mint azt a törvényhatóságok nagy része óhajtott, hogy tudniillik „a törvény 19. §-a, mely szerint a tiszta jövedelmi kiszámításnak alapjául használandó bejegyzett terményárak az 1867—1872. évi terjedő 6 évi időszakból veendő, akként módosítottassék, hogy azok az 1872—1877. lefolyt 6 évből vételessen alkalmazásba, mivel nézetünk szerint ama 6 évben mesterségesen felcsigázott és egy század alatt ritkán visszatérő magas árak léteztek, melyek azonban a következő években csakhamar rohamosan alászálltak,“ mert

1-ször a mellett, hogy az általános új földadókataszterének a törvényben világosan kifejezett egyedüli céljára, a földadónak helyes arányban való felosztására nézve teljesen azonos az, hogy mely évek árai vétetnek a számítás alapjául, ha a számítás mindentűt ugyanazokkal történik, azon nagy munka és költség, melybe az áraknak a munkálatok jelenlegi állásában való megváltoztatása kerülne, nem volna indokolható; de

2-ször az árak megváltoztatása által éppen az ellenkezője éretnek el annak, a mit a törvényhatóságok attól várnak, mivel a budapesti kereskedelmi kamarának bekívánt kétségtelenül hiteles kimutatása szerint, a terményárak az 1867—1872. és 1872—1877. évekig terjedő két hat évi időszak átlagát összehasonlítva, az utóbbi hat év árai

dult, átkozva az órát, a melyben született, balsorsát, a mely őt elhagyni nem akarja s hozzája oly rendületlenül ragaszkodik.

Szerencse asszonya férjét kinevette, a kiből a harag már az elkeseredés fokáig emelkedett s csipős szavakat szórt ellene.

— Majd meglátjuk édesem, mondá a nő gyonyorosan, hogy ki lesz a győztes, én-e vagy te? Aztán a szegényhez közeledett, a ki kétségbeesetten a földön elterülve haját tépte. Csak érintette s ugyanazon pillanatban a szegény keze alatt taláta az aranyat, a melyet imént elveszített.

— Nem sok biz az, mondá, de legalább kenyeret vehetek gyermekeimnek ezen a kis pénzen. A mikor a bolt előtt elhaladt, a melyben oly rosszul járt, a kereskedő hozzája sietett s bocsánatot kért tőle ama bánásmódért, a melyben a szegény s ártatlant részesíté. A pénz nem volt hamis, a miről a kereskedő, miután közelebről vette szemügyre, meggyőződött. Ez visszaadá a szegénynek a pénzt s jutalmul a kiválasztott portékát. Hősünk a rablókkal is találkozott, a kik a rendőrség által éppen akkor elfogattak, s a kiknél az elrablott pénzüsszeget megtalálták. Az igazságos bíró nemcsak a pénz visszaadására, hanem a költség fedezésére is kényszeríté a rablókat. Emberünk később egy bányavállalatra bocsátkozott, a mely igen jövedelmező volt. Ez időtől kezdve Szerencse asszonya többször tisztelé meg becses látogatásával az egykori szegényt, a ki néhány év lefolyása után a vidéken leggazdagabb földbirtokos lett.

Pénz uram pedig a folytonos harcban kifáradva, Szerencse asszonya kormánya alá jutott, a ki most még sokkal önkényesebb, fejesebb és szeszélyesebb mint valaha, osztva kegyelmeit, mint palcaütéseit a vak.

Franciából: M. B.

minden egyes terménynél, és a termények összeségénél 9 egész százalékkal mulják felül az 1867—1872. terjedő hat évi időszak átlagát.

Nem kevésbé volna helytelen a takarmány és trágya számításba vételénél a leszármaztatott árak mellőzése és azok értékének más árakkal való kiszámítása, mert eltekintve azon nagy munkától és azzal járó nagy költségtől, mely ezen változtatás által előállana, a katasteri számításoknál figyelembe veendő takarmány és trágya árak helyes és arányos megállapítására nincs más út, mint azok táp-, illetőleg gazdasági értékének számbavevétele, mivel a piaci árak, melyeken a termelhető összes takarmánynak csak igen csekély része adható el, ott, hol jegyeztetnek is, a takarmánynak oly magas értékét eredményeznék, a minőt arra nézve a gazdaságban felhasználás által elérni nem lehet, az esetleges helyi árak pedig az épen létező termelési és fogyasztási viszonyok szerint annyira változnak: hogy azokat a tisztajövedelmi kiszámításoknál épen helyes arány szempontjából nem lehet használni; lehetségesnek tartom ugyan, hogy a trágya és takarmány leszármaztatott árai gazdasági értéküktől eltérőleg helyi-helyi túl magasán vétettek fel, helyes elérhetése érdekében tehát az e részbeni hibás számítás szükségképen kiigazítandó, és ha ezt az e részben utasított katasteri közegek kellő mérvben nem eszközölnék, meg vagyok győződve, hogy a végelhatározásra hivatott földadóbizottságok az ily hibás felszámításokat a tényleges viszonyoknak megfelelőleg helyre fogják igazítani.

Midőn ezeket a törvényhatóságok tudomására hozom, egyuttal azon reménynek adok kifejezést, hogy ezen az ország mint kiválólag földmívelő ország legbensőbb léteérdekeit érintő, tehát a gazdaközönségre nézve nagyfotosságu és horderejű földadósabályozási ügy iránt, egy a hatóságok mint a gazdaközönség részéről eddig nyilvánult közönyt sőt idegenkedést meleg érdeklődés fogja felváltani, mert a törvény főcélja tudniillik a földadó arányos felosztása csak úgy érhető el, és a földadósabályozás és nagy feladata helyesen és lehető gyorsasággal csak akkor oldható meg, ha az annak végrehajtására hivatott közegek a törvényhatóságok, községek, földadóbizottságok és egyesek által kellő támogatásban részesítetnek, egyszersmind felhívom a törvényhatóságokat, hogy a földadósabályozásra vonatkozó minden ügyben gyorsan és pontosan intézkedjenek, a katasteri igazgatóságok a törvény értelmében hozzájuk intézett megkereséseinek eleget tegyenek, különösen az időnkint esetleg választandó földadósabályozási bizottsági tagok megválasztását haladék nélkül eszközöljék, a megválasztottak neveit a katasteri igazgatóságokkal azonnal tudassák, a községi házak származásának kiigazítását, illetőleg az időközben épülteknek új számokkal való ellátását az igazgatóságok felszólítására rögtön elrendeljék és fogantossítottassák, mivel azok számozatlan vagy hibás volta, különösen oly községekben, a melyekben több hasonló nevű birtokos fordul elő, a birtoklasi viszonyok tisztábazozatalát megnehezíti, sőt sok esetben lehetetlenné teszi, a községi előjáróknak pedig szigorúan megtagadják, hogy a katasteri közegek által hozzájuk intézett megkereséseknek rögtön megfeleljenek, különösen a becselőbiztosok által elve kifizetett és tudomásukra hozott határnapokat kellőleg közhírre tegyék, a biztosokat idejekorán értesítsék, a becselőbiztosok részére rendszer időre kellő irodai helyiségről gondoskodjanak, a szükséges és pedig oly birtokbmondót, a ki a határt köllőképen ismeri valamint azon kocsit, mely a becselőbiztosát a község határán belül fuvarozandja, az általa kifizetett órára pontosan kiállítsák és a községi földadóbizottságnak legalább néhány tagját a munkához naponta kirendeljék.

Elvárom ezek után a törvényhatóságoktól, hogy a tisztai karnak felelősség terhe alatt kötelességévé teendik, miként a községeket kötelességeik teljesítésében kellő szigorral ellenőrizzék, és a közegeknek a katasteri közegek által bejelentendő, vagy más uton tudomásra juttatandó mulasztásait esetenként szigorúan megbüntessék.

Budapesten, 1880. július hó 30-án Gróf Szapary s. k.

Eperjesi Széchenyi-kör.

Az ősz beálltával a „Széchenyi-kör“ dalkara működését ismét megkezdvén, a kör „zene- és képzőművészeti szakválasztmányá“ hivatva érzi magát közrebocsátani, miszerint a daleylet szervezeti szabályzatának 3-ik §-a értelmében, a kör minden tagjának szabadságában áll a daleyletbe belépni; azonkívül beléphet minden oly tisztességes egyén — férfi és nő egyaránt — ki magát évi két forintnak — félévi részletekben — lefizetésére s a működésben való részvételre kötelezi. — Az e kötelességüknek megfelelő tagok — a mennyiben nem is tagjai a „Széchenyi-kör“-nek — élvezik a kör tagjainak minden jogait, kivételével a közgyűlésekben való részvételnek, és a szenvedő választási képességnek. — A belépés, a kör helyiségében letezt s élén ezen szabályzatot tartalmazó jegyzékbe való sajátkezű beiratkozás után történik.

Folytatás a mellékleten.

Kolbay, igen értékes ajándékozván, a mánya ezen mellett ezenne

A „Széchenyi-kör“ f. hó 9-én a kör remben rendezte nyitja meg, mely fog közzé vetendi. Ezen vén, abban nem tetvén, hogy tagjai is fizetne ur kereskedésél

A helybeli

A „Jogás“ telmében egyetlen kat nevelői és Midőn telzása folytán a helybeli közönsitenők, — fell egyletünk bará segélyezés tehe irott megbízot kedjenek. Eperjesen Horváth Ödön elnök.

Az itteni 4-én, hétfőn, né legmagasb névű órákor a ferenc mében iskolai löket és a haza get tisztelttel.

A helyben zelő bizottsága jegyzőkönyvetek fennmaradt 48 pénzintézeti be bemaatta, mely értelmében a be tétettek, az em tárnak külön, N és végett kiada les a kezelő-biz által sujtott szeg érdekében kifej jegyzőkönyvileg

Héthárs n megengedett, szedett helypénz emelhesse.

Úszó hétéban már most i eddig még ne E hajó 296 láb gépei 3000 lóere 34 láb hosszú hajó három fe az utasok s a szolgál. A hely berendezve s az uszó hotel 200 és óránkint 24.

Lótenyész mentelep-laktan lótenyész-díjki jutalmul kioszt ezen alkalom melyek közül 2 pedig magános mat nyertek csi Péchy Zsigmond díjból 8 drb ar nek, kettőt ped fel; Erdődy gró Czabaly Géza Antolik János Marínak Andr aranyat. Háron mán 7 drb s Miklós 6 drb, bauer örököséi

Francia v lamelyik herce hercegnő gazd telettje. Ne két homlokegy a hercegnő re szemű volt. eset kétségbe hogy: „szeme szendék, kifeje

Uj gőzh burgban egy E vott vendég E általános elisi közforgalom té látszik alkalm

Kolbay János ur a „Széchenyi-kör“-nek 7 igen értékes és műbecsessel bíró zene-műdarabot ajándékozván, a kör zene-szervezői szakválasztmánya ezen ajándékot köszönetének kifejezése mellett ezennel nyilvánosan nyugtázza.

A „Széchenyi-kör“ az immár beállott évadot f. hó 9-én a kör által bérelt városi nagy tancserebben rendezendő nyilvános hangversenyyel nyitja meg, melynek érdekes műsora falragasz után fog közzé tétetni. A hangversenyt tánc követeli. Ezen megnyitási ünnepély nyilvános lévén, abban nemtagok is vehetnek részt, megjegyezve, hogy ezen alkalommal belépti-díjat a kör tagjai is fizetnek. Jegyekre előjegyezni Zavatzky ur kereskedésében lehet.

A helybeli tisztelt közönséghez!

A „Jogász Segélyegylet“-i alapszabályok értelmében egyletünk célja académiái polgártársainkat nevelői és irodai állások szerzésével is segíteni. Midőn tehát az egyleti választmány megbízása folytán a segélyegylet megalakulása felől a helybeli közönséget a legmélyebb tisztelettel értesítünk, — felkérjük mindazon jogakademiánk és egyletünk barátait, kiknek a fentemlített módtoni segélyezés tehetségükben áll, hogy ez ügyben alant írott megbízottakat kegyesen megkeresni sziveskedjenek.

Eperjesen, 1880. évi szeptember hó 30-án.
Horváth Ödön s. k., Kohn Lajos s. k.,
elnök. titkár.

Különfélék.

Az itteni kir. kath. főgymnasium a f. hó 4-én, hétfőn, mint Ó csász. és apost. kir. Felsőlegmagasb névünnepeinek évfordulóján, délelőtti 10 órakor a ferenci atyák zárdájában levő tornateremben iskolai ünnepélyt tart, melyre a t. c. szüloket és a hazai tanügy iránt érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja az igazgatóság.

A helyben működött inségi népkönyha kezelő bizottsága az összes ezen intézetre vonatkozó jegyzőkönyveket s iratokat valamint a bevételekből fennmaradt 48 fnt 41 krnyi készpénzről szóló pénzügyi betéti könyvet a városi közgyűlésnek bemutatta, melynek ez ügyben hozott határozata értelmében a betérjlesztett iratok a levéltárban letétek, az említett készpénz pedig a házipénztárnak külön „Népkönyha-alap“-ként leendő kezelés végett kiadatott. Ezen alkalommal a közgyűlés a kezelő-bizottságnak az uralkodott nagy inség által sujtott szegénysorsu nép nyomorának enyhítése érdekében kifejtett emberbaráti tevékenységéért jegyzőkönyvileg hálás elismerést szavazott.

Héthárs nagy-községnek törvényhatóságilag megengedtetett, hogy a baromvásárok alkalmával szedett helypénzt egy krajcárról két krajcárra felemelhesse.

Uszó hótél. A Hudson, melyen hajóformában már most is sok palota közlekedik, egy új, eddig még nem látott járművel fog gazdagodni. E hajó 296 láb hosszú, kürtői 40 láb magasak, gépei 3000 lóerejűek. A három kazán mindegyike 34 láb hosszú s 8 láb 10 hüvelyk átmérőjű. A hajó három fedélzettel bír; a fő és teremfedélzet az utasok s a legfelsőbb a hajótisztek számára szolgál. A helyiségek mind nagy fényűvel vannak berendezve s az éttermek frescokkal díszítve. Ez uszó hotel 2000 személy befogadására lesz képes és óránként 24 angol mértföldet fog tenni.

Lótenyész-díjak kiosztása. Az itteni m. kir. méntelep-laktanyában múlt hónapban megtartott lótenyész-díjkiosztás alkalmával 65 drb arany lett jutalmul kiosztva. Sárosmegyei lótenyész-török által ezen alkalommal összesen 35 ló lett elővezetve, melyek közül 29 kincstári ménektől származott, 6 pedig magánosok ménének volt származéka. Jutalmat nyertek csikókkal elővezetett anyakancákért: Péchy Zsigmond 10 drb aranyat, ki ezen jutalomdíjból 8 drb aranyat a sárosmegyei gazd. egyletnek, kettőt pedig a méntelep-legénységnek ajánlott fel; Erdődy grófnő 8 drb, Meliorisz Dénes 8 drb, Czabaly Géza 5 drb, Meliorisz Kálmán 4 drb, Antolik János 4 drb, Plaveczy József 3 drb, Marinák András 2 drb és Verescsák György 1 drb aranyat. Hároméves csikóért nyert: Meliorisz Kálmán 7 drb s végül kéteves csikóért: Ganczaugh Miklós 6 drb, Meliorisz Kálmán 4 drb és Bandbauer örökösei 3 drb aranyat.

Francia udvariasság. Egy párisi maire valamelyik hercegnő részére utlevelet állított ki. A hercegnő gazdag volt, a maire többrendbeli lekötelezettje. Nevelte az amagy is kényes helyzetet két homlokegyenest ellenkező körülmény: egyfelől a hercegnő rendkívül hiú, másfelől azonban — félszemű volt. De a leleményes hivatalnok nem esett kétségbe. Mikor az utlevélben odáig jutott, hogy: „szemek“, azt írta oda: „Szemek, sötétek, szendék, kifejezéssel teljesek — egyikök távol van.“

Uj gőzhintó. Augusztus 31-én Charlottenburgban egy Bolle-féle gőzhintóval számos meghívott vendég jelenlétében próbamenet tartott. Az általános elismeréssel találkozott új találmánya a közforgalom terén jelentékeny változás előidézésére látszik alkalmasnak. A könnyen épült s kényel-

mes ülőhelyekkel ellátott kocsik elején egyszerű kormányzó-készülék van, hátulján pedig a gőzfűtés történik. A szerkezet kitűnősége szembeszökő s főleg abban áll, hogy a gép sem az utazóknak, sem pedig más mellette elhaladó járműveknek nem alkalmatlankodhatik, az általa előidézett zaj alig hallható s a gőzleeresztés szüksége egészen elesik. A kocsik közezt uton 22, aszfaltírozott uton pedig 30 kilométert is megtesz óránként, igen egyszerű készülék segítségével bármely percben jobbra vagy balra s hátra is fordítható s ép oly könnyen meg is állítható. A kormányzó-készülék olyképen van szerkesztve, hogy nem az egész tengely, hanem csupán a jobb vagy bal előkerék forog. E gőzhintó feltalálója, egy Le Mans-ban lakó mérnök, ezen könnyű hinton kívül teherszállításra szolgáló nagyobb ilyenmő gőzgépeket, valamint 20—30 személy továbbítására alkalmas kocsikat is készült helyreállítani. — Egy gőzhintó ára, körülbelül becslés szerint 10,000 mark s egy nagyobb, egész 800 mázsa hordképességű gőzterhekocsió 45,000 márkra tehető. Az ottani Wöhler-féle gyárban most 6 ily kocsik készül. A próbamenetben használt a Le Mansban készült eredeti kocsik volt s azzal legközelebb Berlinben is fognak kísérletek tétetni.

Kis-ázsiai vasut. Belgrádból érkező hírek szerint e napokban négy angol mérnök érkezett oda, kik egy amerikai társaság megbízásából tanulmányokat s méréseket fognak eszközölni egy Jaffától Jeruzsálem s Damaszkuszon át Bagdadig építendő vasutat és egy damaszkusz-beiruti szárnyvonalat illetőleg. E vasut ugyan meglehetősen távol esnek tőlünk, mindamellett, tekintve, hogy Ázsiának egy igen nagy területét és virágzó vidékét nyitná meg az európai kereskedelemnek, reánk nézve is több tekintetben bir jelentőséggel.

Melléklet. Mai számunkhoz Brandt Rikhard schaffhauseni gyógyszerész „svájcz-labda-cs“ hirdetése van mellékelve.

Aus dem Sitzungssaale der Stadtrepräsentanz.

Vorigen Samstag wurde abermals eine Generalversammlung der städtischen Repräsentanz abgehalten, welche auch einige interessante Momente aufzuweisen hatte.

An der Tagesordnung befanden sich folgende Gegenstände: Das Gesuch der Witwe des verstorbenen Magistratsrathes Herren Nikolaus Kadas um Gnadengehalt. In Anbetracht der langjährigen Dienste, welche der Verstorbene der Stadt in guten und schlechten Zeiten geleistet hat und seiner patriotischen Bürger-tugenden, wurde der Bitte, über Antrag der Finanzkommission, Raum gegeben und der Witwe ein Gnadengehalt von jährlichen 200 fl. votirt.

Der städtische Lehrer Blahacsek bittet — da er Krankheitshalber unfähig ist, seinem Berufe noch fernerehin zu entsprechen — um Pensionirung und beziehungsweise um die Bewilligung eines Gnadengehaltes. Das Gesuch wird vom Schulrath wie auch seitens der Finanzkommission — in Anbetracht der hingebungs-vollen, eifrigen Dienste, welche Bittsteller der Stadt auf dem dortigen Pfade des Lehrers geleistet hat und in Berücksichtigung dessen, daß er bereits eine 27-jährige Lehrer-Laufbahn aufzuweisen hat, wärmstens unterstützt. Die Generalversammlung gibt ihrer Anerkennung dadurch Ausdruck, daß sie den Antrag der Fachkommission zum Beschluß erhebt.

Der Pächter der oberen Mühle, Jakob Rosenberg bittet — in Anbetracht der mißgünstigen Zeitverhältnisse, um Pachtnachlaß. Die Frage gibt zu einem längeren Ideenaustausch Anlaß, welcher die Abstimmung nothwendig macht. Diefelbe wurde vom Vorsitzenden angeordnet und ergab ein ablehnendes Resultat.

Hierauf gelangte der Bericht der Finanzkommission in Betreff der geplanten Tarza-Regulirung zur Verlesung. Aus demselben geht hervor, daß das Tarza-gebiet-Kompossefforat noch im Jahre 1864 beim Stadtmagistrate um die Veranlassung der hinsichtlich der Tarza-Regulirung nothwendigen Vorarbeiten bittlich eingekommen ist.

Demgemäß wurde Ingenieur Sándor mit der Anfertigung der nöthigen Pläne betraut und wurde demselben seitens der Stadt ein Vorschuß von 100 fl. ausbezahlt. Die Planstizzen wurden nun eingereicht und liegen vor.

Demgemäß wurde der Beschluß gefaßt, die Planstizzen dem Kompossefforate zu verabfolgen, um dieselben zu verwerthen. Zugleich wurde daselbe aufgefordert, die Rückzahlung des erwähnten Vorschusses zu veranlassen, und wurde der Bürgermeister betraut, die in dieser Hinsicht nothwendigen Schritte zu thun.

Hierauf gelangte ein Beschluß der Jurisdiktion zur Verlesung, welcher sich auf die mit der im Laufe des nächsten Jahres hier abzuhaltenden Generalversammlung der ungarischen historischen Gesellschaft zusammenhängenden Vorarbeiten bezieht. Der Beschluß enthält die Namen der Kommission, welche entsetzt ist, um den würdigen Empfang und die wissenschaftlichen Forschungen der genannten Gesellschaft vorzubereiten und ist aus der Namensliste der Kommission zu ersehen, daß die Angelegenheit in berufene Hände niedergelegt ist. Jedenfalls wird sich der Besuch einer so hervorragenden Gesellschaft, wie es die historische ist, zu einem momentanen gestalten und auf unser intelligentes Publikum anregend wirken.

Einen anderen Beschlusse des Komitats-Ausschusses

zufolge, wurde der Gemeinde Héthárs die Befugniß ertheilt, das Standgeld am dortigen Plage bei Gelegenheiten von Viehmärkten von einem Kreuzer auf zwei zu erheben.

Wird zur Kenntniß genommen.

Es gelangt ein wichtiger Erlaß des Finanzministeriums in Angelegenheit der Regelung der Bodensteuer zur Verlesung, welchen Erlaß wir, über Ansuchen der Repräsentanz, an anderer Stelle vollinhaltlich veröffentlichen.

Der Zebner Einwohner, Stephan Kapusta, bittet um die Aufnahme in die Reihe der städtischen Bürger.

Das diesbezügliche Gesuch gibt Anlaß zu einem interessanten Ideenaustausch, an welchem sich zahlreiche Mitglieder der Repräsentanz theilnehmen.

Bittsteller ist nämlich eine, den Mitgliedern der Repräsentanz völlig unbekannt Persönlichkeit, welche in Zeben wohnhaft und auch zuständig ist. Während nun einerseits der Ansicht Raum gegeben wird, daß der Zuwachs an Einwohnern für und ein Vortheil ist, wird andererseits geltend gemacht, daß dies in dem konkreten Falle nicht der Fall sei, inwiefern der Bittsteller hierorts zwar ein Haus angekauft habe, jedoch selbst nicht da wohne. Ueberhaupt gehöre der Betreffende nicht einmal in den Zuständigkeitsbereich unserer Kommune und könne daher dessen Aufnahme in die Reihe der städtischen Bürger nicht ausgesprochen werden. Die diesbezüglich angeordnete Abstimmung ergab, daß die Mehrzahl der Repräsentanten die letztere Ansicht theilte und wurde daher das Gesuch ablehnend beschieden.

Der Baubertraum.

Gedicht von Alexander Petöfi. Uebersetzt von Ludwig Reich.

Ich bin ein Schiffer auf bewegtem Meere,
Die Welle schäumt, rasch treibt mein Boot,
Der Wiege gleich, gestochen von der Amme,
Die sie erzüht, schon umzustürzen droht.
„O Schicksal, böse Amme meines Lebens,
Du stoßest meinen Kahn, so wild umher,
Du sammelst Stürme über meinem Haupte
Der Leidenschaftens ruhestörend Heer. —
Wie bin ich müd! — ist weit denn noch das Ufer
Ach, oder ist der Abgrund denn noch weit,
Der mich verführend mit dem morschen Rahne
So wie der Hafen sich're Ruhe deut? —
Ich seh den Abgrund nicht und nicht den Hafen,
Auf hohem Meere schwankt mein ledes Boot
Herumgezerrt von mitleidslosen Wellen
Bringt in den Hafen mich einstrit der Tod.“

Ha, welch ein Ton! Welch überirdisch Flöten,
Das sich in's Rauschen dieser Wellen meugt?
Ist's eine Seele, die vom Höllenpfuhle
Gereinigt — ihren Weg zum Himmel lenkt?
Ein Schwan ist's, der in Lüften mich umkreiset,
Und der so süße Lieder singen kann —
O fliege langsam, du! und singe lange, lange
Erinnerung mein sterbend süßer Schwan.
Ein Kind nicht mehr, doch auch kein Jüngling war ich,
Das ist die schönste Zeit, die man durchlebt,
Wie, wenn vom blauen Himmel, halb der Schleier
Der finstern Nacht sich nebelicht erhebt. —
Noch war es finster theils in meinem Herzen,
Doch rosig auch, wie Morgenjonnennlicht,
So brechen durch sich Hoffnungen und Wünsche
Wie Abendglut, die durch die Wolke bricht.

Was ich gewünscht, das hofft ich zu besitzen,
Was ich gehofft, besah ich auch voll Lust: —
Vielleicht darum weil ich so wenig wünschte,
Ein treues Herz in treuer Freundschaft Brust.
Er war mir treu — weil in dem Jüngling
Die Selbstsucht noch nicht so entwickelt ist;
Der Wurm, der in der Freundschaft Blumenbeete
So blüht wie Blätter und die Wurzel frist.
Mein Freund war treu, — wir leerten bis zur Reige
Den süßen Kelch oft der Befriedigung,
Und wie der Adler, flogen wir durch Welten
Im Zaumel göttlicher Begeisterung.
Was ich durchzog, war Alles mein gewesen!
Mein Haupt lehnt ich auf goldverziertem Thron,
Mein schwärmend Haupt, das strahlend hat umgeben
Das höchste Gut, — des Ruhmes Sternentron.

Ich träumte so unendlich groß die Zukunft,
Mir schien sie wahr, und nicht ein Traumgebild —
Da fühlt ich schneidlich mein Herz sich dehnen
Das mir bis jetzt der Glaube ausgefüllt;
Ward weiter nun mein Herz — die Welt nun kleiner
Ich wußt es nicht — nur fühlt ich, es entstand
In meinem Herzen eine edle Leere
Da drinnen tief in meines Herzens Grund.
Und täglich wuchs die fürchterliche Leere,
Verzagt schwang sich die Seele nicht zum Flug,
Ich wollte nichts mehr von dem Allen wissen
Was liebend ehdm ich im Bußen trug.
Ich wollte Gold nicht und nicht Ruhmes Kränze,
Erbärmlich, glanzlos Beides mir ersahen
Wie einst der Himmel schwarz wird sein und trübe,
Wenn alle Sternentlichter ihm entziehen. —

Ich mied des treuen Freundes traute Nähe, —
Sogar ich selbst, ich wurde mir zur Last,
Und floh — wie, ein von Schatten wild Verfolgter
Den sinnlos bleicher Schrecken hat erfahst.
Ich ließ in stiller Einsamkeit mich nieder
Im Waldesdunkel suchst ich ein Asyl . . .
O, welch Gebilde sah ich da entstehen!
Umgaulein mich welch feenhaftes Spiel.
Aus meines Herzens tauchten die Gestalten,
Aus meines Herzens Leere stiegen sie
Es waren Bilder, die mir vorgezaubert
Die kaum entschwind'ne Kinderphantasie.
„O bleibt, o bleibt!“ rief ich mit lauter Stimme,
„Nur Eines von Euch Allen bleibe mein!
So lange nur bis ichs geküßt — umfangen —“
Sie sind entflohn, und ließen mich allein.

Ich suchte sie und konnte sie nicht finden,
Begegnete nicht einmal ihrer Spur,
Sie flohn so leicht, daß ihre Tritte schwanden
Wie sanfter Hauch der schlafenden Natur.
Je weiter sie, je schneller von mir zogen,
Je mehr ihr Engelsbild dem Auge schwand,
Um so viel mehr sie herrlicher mir schienen,
Um so viel mehr in Sehnsucht ich entbrannt.

Verschnüchelt wachte hin mein krankes Herz,
Man lachte ob des Jünglings blasser Wang'
Mein Freund nur lachte nicht — kopfschüttelnd schwieg er
Und sah ins Antlitz traurig mir und bang.
„Was fehlt dir?“ frug er — seine Antwort gab ich —
„Was mir gebracht, wie hätt' ich's gemüht?
Verdurftet lag ich an der frischen Quelle,
Rein Wasser labte die bellommne Brust.“

— Und müde ward' ich dieses Erdenlebens
Das allen Glanz und Werth für mich verlor
„Hinauf! wo meines Herzens Geister wohnen,
Hinauf! rief ich, zum Sternenzelt empor!
Wenn eine Luft ich dort mit ihnen atme
Dann leid ich nicht des ew'gen Durstes Qual,
Und wenn sie auch im Himmel vor mir fliehn,
So folg ich ihnen durch das Weltenall.“
Der holde Frühling kam. Am Felde prangte
Der Blumen tausendfaches Farbenspiel:
Wir aber lachte keine, denn sie wukten
Dass ich dies Erdenfein verlassen will.
Ich ging auf eines hohen Berges Spitze
Neu Blick wand sich zum Himmel hoch und rein,
So wolkenlos war er, so hell die Bläue
Hinauf sah ich, ich sah so tief hinein. —

Das aller schönste Bild der stolzen Träume
Erfah ich dort von holden Feen umringt,
Ich hörte fast der Lippen leises Rausen,
Ich sah, wie es mir traulich zugewinkt.
„Ich komme“ rief ich, an dem Abgrund stehend
Der an mich gähnte aus der Erde Schoos
Und fürzte schon — da fühl' ich mich umschlungen
Und kam zu mir — und jenes schöne Wesen
Das strahlend ich im blauen Himmel sah —
O welch Gefühl, durchbebt meine Seele
Es stand bei mir lebendig, wahr und nah
Ist wirklich denn die Erd' so nah dem Himmel?“
So dachte stille mein verworren Geist.
„Komm war ich dort und schon bin ich im Eden
Bei jenen Wesen die man Engel heist.“

So dachte ich — doch wollte ich nicht sprechen,
Ich hob zu schweigen standhaft mich bemüht.
Aus Furcht, so ich zur Red' die Lippen öffne,
Dass aus dem Herzen mir der Himmel fliehe.
Und ich erfahete dieses Engels Hände,
Damit er wieder sich mir nicht entzieht,
Und hab' mit meinen Armen ihn umschlungen
Wie sich ein Feuerbrand um Garben schlingt
Und schaute staunend auf dies Feengebilde
Und unverwandt hin auf sein Angesicht. —
O Wunder, das von überird'ischem Glanze,
Berkörnt nicht wurde meiner Augen Licht!
Im Tiefblau schwamm der Stern seines Auges
Die Brauen Regenbogen gleich getrümt,
Auf seinen Schultern wogten braune Locken
Der Nacht gleich, die auf Rosenbeeten schwimmt.

Ich redete von Seligkeit und Himmel
Als endlich ich das Schweigen brach
Doch — dunkel mühten meine Worte klingen
Denn sie verstand — begriff nicht, was ich sprach
„Ich bin ein irdisch Mädchen, nicht ein Engel,
Dein Fuß auf grüner Rasen weist,
Und du lägst dich jetzt in der schwarzen Tiefe
Wär' ich zur Rettung nicht herbeigeeilt.“
„So bleiben wir auf dieser Erde unten,
Dort oder hier, rief ich, das gilt mir gleich,
Bei dir nur, nur an deiner süßen Seite
Denn nur wo du bist, ist das Himmelreich.
O seg dich her, und lass' dich fest umfangen
Gewähr' das dich mein Arm eng umschließt! —
Du bist ja so mir unzerrennlich eigen,
Weil schaffend dich mein Geist entfehen lieh.“

So fahen wir auf jenes Berges Gipfel
Und sprachen traut — Sie frug mich wer ich sei?
„Mein Leben war bis jetzt ein traur'ger Seufzer
Doch küß' ich dich, ist all mein Leid vorbei.
Sept — küsse du mich wieder, holdes Mädchen,
Zu neuem Leben wach ich auf davon,
— Du küsst mich, und sich, der traurige Seufzer
Ward zu des Glückes Sonnenlächeln schon.“
Sie küßte mich — Lieb' lange sich nicht bitten,
Auff Wort war sie zum Gegenfuß bereit —
Der Kus! Der Kus! O würden wir zu Felsen,
Ich hinge dort bis in die Ewigkeit!
Der Kus, der Kus, er gab mir neues Leben
So süß wie Muttermilch und Honigleim —
Als ich den Druck der rothen Lippen fühlte
Bog ein neue Seele in mich ein.

„Sept blick um dich, so sprach zu mir das Mädchen,
Es scheint mir umgewandelt diese Welt,
Ich weiß es nicht zu deuten, doch verändert
Erfahet mir jetzt die Erd', das Himmelzelt,
Der Himmel blauer, leuchtender die Sonne
Und fühlbar ist des Baumes Schatten jetzt,
Biel duftiger der Hain, die Rose röther,
Ich fühle mich ins Paradies versetzt!“
„Ja — anders — sprach ich, ist's als es gewesen,
Wie? oder sind nur anders wir vielleicht?
O laß' es, wie es sei, — da es zum Segen
Da dieser Tausch zu unserm Glück gereicht.“
So wanden wir den Rosenkranz der Rede
Der Zeit nicht achtend, unarmt, Mund an Mund,
Erst als wir aus dem schönen Traum erwachten
Sah'n wir — daß schon die Sonn' am Berge stund.

Und Abend ward's — der goldne Strahl der Sonne
Küst sanft der Berge veilchenblauen Rand
Und schon bedeckten blasse Nebelwolken
Der langgestreckten Ebne trocknen Sand.
Die Bergespitze, auf der wir trunken standen
Getaucht in Purpur, wie ein Thronspis war,
Ein Thron war's auch, auf dessen sommten Kissen
Wir zwei, des Glückes junges Königspaar.
Wir schieden — nicht mit Worten; mit den Augen
Nicht traurig, nein, mit frohem Angesicht.
Uns war die Nacht das, was das Grab dem Frommen
Dem Jenseits an ein schön' Morgen brüht. —
Wir sagten nicht, daß wir her wieder kommen,
Doch jedes her den Weg treu wieder fand,
Und so durchlebten wir den ganzen Frühling
Das Herz fest an dem Herzen, — Hand in Hand.

Und so durchlebten wir den ganzen Sommer,
Die Tage waren Blumen frisch geblüht
Von jenem Strauße, dessen Duft heraufschend
Die Götter des Olymps beim Mahl erquid.
Doch ach, die Blumen sie verwelkten Alle,
Was nützt es mir, schau ich die Kelche an?
„Entlich' dem Eden jener goldenen Tage
Erinnerung! Du sterbend schöner Schwan.“

Es kam der Herbst an, der Tyrann der Erde,
Der aller Schönheit mit Bestörung naht, —
Er riß die grünen Blätter von den Bäumen
Und er vergilbt — zerstreut — mit Füßen trat.
Die ad, auch unser Glück hat er zertrümmert
Der Trennung Wüstenwind hat uns erreicht,
Und hat auf unsern jugendlichen Wangen
Die frische Rosenfarbe schnell gebleicht.

Wir schieden ach, für ewige, ewige Zeiten —
Beriffen ward das unschuldvolle Glück
Durch meiner Aehrenströme dichten Nebel
Zah ich zum letztenmal auf sie zurück.
Dann aber stoh ich in des Waldes Dickicht
Wo blutig ich Gesicht und Hand zerriß,
Verwilt stoh ich, wie jene Sterne fallen
Die mittelblos der Himmel von sich stieß.
Vernarbt sind längst mir schon Gesicht und Hände,
Geheilt die Wunden, die ein Dorn schlug
Und auch der Trennung Schmerzen sind verschwunden
Die ich so lang im kranken Herzen trug.
Doch herber schmerzt es mich als alle Leiden
Dass — auch verschwunden, wie im Wellenschaum
Aus meinem Herzen jene süße Wonne:
Der ersten Liebe goldne Trauertraum.

Tagesneuigkeiten.

Anläßlich des Namensfestes Sr. Majestät des Königs findet am 4. d. M. um 9 Uhr Vormittags in der kath. Pfarrkirche eine feierliche Messe statt.

Escamoteur Stenley, ein Schüler Kratky Vaschits, veranstaltet heute Samstag und morgen Sonntag im Saale der „Neuen Welt“ zwei Vorstellungen, deren Programm-Viegen in den Bereich der höheren Salon-Magie, Physik, Optik und Elektrizität gehören. Wie aus den bisherigen Vorstellungen zu folgern ist, stehen amüsante Abende in Aussicht.

Keine Jäger mehr! Die hier seit Jahren in Garnison gelegene k. k. Reserve-Compagnie wurde nach Budapest dislocirt, wohin dieselbe Sonntag, am 26. d. M. mittelst Abendzug abreiste. Die schmucke Truppe war bei der Einwohnerlichkeit stets beliebt und wird deren Dislokation, seitens derselben lebhaft bedauert.

Zur Hebung des ungarischen Weintraubenzepotes. Nach einer Mittheilung des „P. Lloyd“ haben sich die preussischen Staatsbahnen im Interesse der Einfuhr größerer Traubenzugmengen nach Deutschland behufs Weinerzeugung allort bereit erklärt, für solche und auch andere Obsttransporte als Frachtgut, wenn per Waggon 5000—10,000 kg. aufgegeben werden, bez. für dieses Quantum gezahlt wird, die gleichen Frachtsätze zu gewähren, die für Getreide in den einzelnen Verbänden bestehen. Hiedurch würden nun die Gesamtfrachtsätze, wenn auch die übrigen deutschen und die österreichisch-ungarischen Bahnen ein gleiches Zugeständniß machen, im Vergleich mit den heute für Obst, allerdings bei eilgutmäßiger Beförderung bestehenden Ausnahmestärken, um 100 bis 150 % ermäßigt werden und wäre hiedurch jedenfalls die Möglichkeit zu umfangreichen Transactionen in diesem Artikel gegeben. Zu wünschen ist nur, daß eine Entscheidung möglichst rasch erfolge, um noch heuer von dieser Maßnahme Gebrauch machen zu können, da eben in diesem Jahre die Weinreife in vielen Gegenden Deutschlands viel zu wünschen übrig lassen soll. Zu bemerken ist noch, daß die für Weinerzeugung benützten Trauben in Kisten, Fässern u. verpackt werden können und hiedurch die Möglichkeit gegeben ist, die oben erwähnten Quantitäten per Waggon zu verladen, während bei den zum Consum bestimmten Traubenzugmengen bekanntlich eine sorgfältige Verpackung in Körben stattfinden muß, bei welcher die Tragfähigkeit der Eisenbahnwagen nur in weit geringerem Grade ausgenützt werden kann.

Ein Lebender im Sarge. Ein notorischer Dieb — ein Bauer aus der Umgegend — wurde, da man ihm nicht auf die Spur kommen konnte, im ganzen Lande kurrentirt. Einem Berichte des Stuhlrichters des Feljö-Darcsaer Bezirkes zufolge wurde nun derselbe kürzlich in einem Sarge der Familiengruft zu Pöchyfalu wo er sich versteckt hielt, entdeckt und inhaftirt.

Dr. Moriz Handler, der in Folge seiner zahlreichen Zeitungsinsertate allbekannte „Spezialist“ ist am 21. v. M. gestorben. Er hatte an einem Herzübel gelitten, welches in der letzteren Zeit einen so gefährlichen Charakter annahm, daß täglich seiner Auflösung entgegenzusehen wurde. Dr. Handler, welcher seit dem Jahre 1863 in der Hauptstadt wirkte und sich dajelbst einer brillanten Praxis erfreute, starb, wie man mittheilt, vollständig mittellos — so sehr, daß auf Andringen seiner Gläubiger die Liquidation seiner Mobilien erfolgen sollte, und wäre er, falls er noch einen Tag gelebt hätte, ins Spital befördert worden. Wohl kamen die vielen Tausende, welche er jährlich auf Annonzen ausgab, zehn und mehrfach wieder herein, aber das Spiel — an der Börse und am grünen Tische — verhängte Alles wieder. Dr. Handler war verheirathet lebte indessen nicht mit seiner Frau, er hinterläßt eine 14 jährige Tochter.

Höfliche Gänse. Eine hinterpommer'sche Zeitung schreibt: „Kürzlich trafen in Dramburg in einem Vieh-koupe in einem Holzstäig zwei Gänse frisch und munter ein. An dem Wagen war eine Papiertafel angebracht, worauf geschrieben stand: „Geehrter Herr Bahnbeamter! Wir find ein Paar pommer'sche Cheleute; wir reifen von Pommern nach Königsberg in Ostpreußen. — Bitte, gießen Sie uns doch Wasser in diesen kleinen Trog, wenn wir Durst haben. Besten Dank!!!“ Diesen höflichen Gänsen dürfte ihre bescheidene Bitte wohl gewährt worden sein.

Prämirt. Bei der Schlesischen Ausstellung wurden — wie die „Karpathen-Post“ schreibt — ausnahmsweise auch Ungarn prämir, u. zw.: die L. Szt. Miklójer Firmen Polcsey & Sohn für vorzügliche

Kirchner- und Rauchwaren mit der goldenen Medaille, und Schamernoch & Bodiczky für ausgezeichnete Brinjen und Käse (Desept) mit der silbernen Medaille. Beilage. Unserer heutigen Nummer liegt der Prospekt der Richard Brandt'schen „Schweizer Pflanz“ bei.

Eingefendet.

Der Sanitätszustand im Szekesder Bezirke.

So wie auf jedem Gebiete des sozialen Lebens die wohlthätige Wirkung der heurigen Ernte sich kund gibt, so bethätigt sich dieselbe auch hinsichtlich des Gesundheitszustandes des Volkes. — Während der Bauer und dessen Familie noch vor einigen Wochen mit dem Hunger kämpfen mußte, ist er heute in die Lage versetzt, wenigstens vor diesem Feinde geschützt zu sein. Die Sammergehalten, denen man noch vor kurzem auf dem Lande überall begegnete, sind gewichen und scheint auch in der Auswanderungsmanir nach Amerika, die in unserem Komitate so rapid zugenommen hatte, eine Pause eingetreten zu sein. — Allerdings ist der Perzentatz der Morbilität in diesem Quartale größer als der im vorigen, doch ist die Mortalitätszahl bedeutend geringer.

Die Zahl der zu Bette liegenden Kranken, die ich ämtlich behandelte, beträgt 31. Darunter konnte ich bei 8 Kindern die Diphteritis constatiren. Die Zahl der ambulatorisch behandelten Kranken, beträgt 45. Sanitäts-polizeiliche Fälle kamen im ganzen 3, gerichtsarztliche 16 vor. — Der Gesundheitszustand des Viehs erwies sich als günstig.

Indem ich nun von meinem bisherigen bezirks-ämtlichen Wirkungskreise Abschied nehme, um den neuen Posten als Stadtarzt in Zeben antreten zu können, spreche ich hiemit allen meinen Bekannten und Freunden für ihr mir geschenktes Vertrauen meinen Dank aus und rufe ihnen ein herzliches „Lebe wohl“ zu. Bartfeld, den 30. September 1880.

Dr. Rosenfeld,
Bezirksarzt.

Fruchtpreise vom 27. Sept. 1880.

Woggen per 100 Kilogr.	fl. 10.—	9.50
Weizen „ 100 „	„ 11.—	10.50
Gerste „ 100 „	„ 9.—	8.50
Hafers „ 100 „	„ 5.—	4.50
Malz „ 100 „	„ 9.—	—
Erbsen „ 100 „	„ 10.—	—
Linlen „ 100 „	„ 18.12	—
Bisolen „ 100 „	„ 10.—	—
Erdäpfel „ 100 „	„ 2.50	—

A vasuti vonatok menet- és érkezési ideje.

Eperjesen, f. évi május 15-től kezdve.			
Eperjes—Oderberg.			
Eperjesröl ind.	4 óra 17 p. reg.	Oderbergbe érk.	5 óra 28 p. estve.
„	12 „ 5 „ délb.	„	2 „ 22 „ másn. reg.
Oderbergrol „	11 „ 44 „ reg.	Eperjesre „	11 „ 26 „ „ estv.
„	5 „ 45 „ „ estv.	„	2 „ 22 „ „ délut.
Eperjes—Budapest.			
Eperjesröl ind.	7 óra 59 p. reg.	Budapestre érk.	7 óra 58 p. estve.
Budapestrol „	9 „ 27 „ „ estv.	„	7 „ 38 „ reg.
„	10 „ 50 „ „ reg.	Eperjesre „	7 „ 58 „ „ estv.
„	7 „ 34 „ „ reg.	„	7 „ 56 „ „ estv.
Eperjes—Tarnow.			
Eperjesröl ind.	2 óra 42 p. délut.	Tarnowra érk.	12 óra 47 p. éjjel.
Tarnowrol „	8 „ 11 „ „ estv.	„	11 „ 40 „ délut.
„	1 „ 45 „ „ délb.	Eperjesre „	7 „ 29 „ reg.
„	2 „ 54 „ „ éjjel.	„	11 „ 50 „ „ délb.
Eperjes—Ujhely.			
Eperjesröl ind.	12 óra 5 p. délb.	Ujhelybe érk.	5 óra 52 p. estv.
Ujhelyrol „	3 „ 19 „ „ éjjel.	Eperjesre „	7 „ 58 „ reg.
„	8 „ 58 „ „ reg.	„	2 „ 22 „ „ délb.
Eperjes—Kassa.			
Eperjesröl ind.	4 óra 17 p. reggel.	Kassára érk.	6 óra 30 p. oro.
„	7 „ 59 „ „ „ „	„	9 „ 40 „ „
„	12 „ 5 „ „ délb.	„	2 „ 10 „ „
„	9 „ 27 „ „ estv.	„	11 „ 08 „ „
Kassáról „	6 „ 35 „ „ reggel.	Eperjesre „	7 „ 58 „ „
„	12 „ 28 „ „ délb.	„	5 „ 22 „ „
„	6 „ 13 „ „ estv.	„	7 „ 56 „ „

Kiadó-tulajdonos: Az Eperjesi Bankgyelet.
Felelős szerkesztő: Kys Géza.

Offener Sprechsal.

Für diese Rubrik ist die Redaktion nicht verantwortlich.

Neueste Erfindung!
Für jede
Haushaltung unentbehrlich
ist mein neuerfundenes, bereits approbirtes Mittel, wie man
ERDÄPFEL
zwei, auch drei Jahre lang (obwohl es nur ein Jahr lang nötig) halten kann, ohne daß dieselben schimmeln, faulen oder abert werden, resp. auswaschen, überhaupt werden dieselben vor jedweder Verderben geschützt.
Bei dem Gebrauch meines bereits approbirten Mittels bleiben die Erdäpfel nach zwei, sogar nach dreijährigem Lagern nicht nur so mild, wie eben aus der Erde genommene, sondern bekommen auch keine Adern und werden nach einem kleinen Aufweichen so weich wie Butter, besonders genießbar und können ohne Unterschied des Ortes, wo immer zur Überwinterung aufbewahrt werden.
Gebrauchsanweisung sammt Gebrauchsmittel kostet gegen Bezahlung oder Nachnahme des Betrages für 1 Met. Centner Erdäpfel 30 kr. k. W., 50 Pfennig.
Abnahme von fl. 3: portofrei; bei Abnahme von fl. 5: 15% Rabatt. — Weibervertäufser 25% Rabatt.
Zu haben bei
C. M. Forster,
wechselfähiglich protestirter Handelsagent
WIEN
II. Ferdinandsstraße Nr. 17.

Heute Samstag d.

„Neuen U

VORS

ST

Sch

Anfang

Da das sich auf die Aus Heller, Be einen viel günstige häute übt, als de erzeugten echten

Malze

um Vieles schleimlösende nichts als Zu differente Ste Es wird Wilhelmshorfer genannten Malz Namen nicht enthalten. Die Wilt in zwei Qualitäten per Dgd. fl. 1 jen à 21 kr., 4 Jos. In Eper Apothekern und

2870. k. ig. sz.

Árve

Héthárs

1881. évi ja

másutáni évi

hó 14-én d

ség házánál

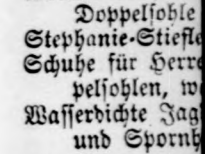
ténend; a b

hárson a na

tekinthetők

Kelt D

hó 16.

Damen-Stieflette Doppelsohle Stephanie-Stiefle Schuhe für Herren besohlen, w Wasserdichte Zug und Sporn

458

Perf das Maß laut

Brenn

Girá

B

Der Un uebernimmt preis, zahlst Klasten mit ponible Str

453

H I R D E T É S E K.

Heute Samstag den 2. und morgen Sonntag den 3. Oktober
in der

„Neuen Welt“ Bräuhaus - Saal
die unwiderrüchlich besten zwei

VORSTELLUNGEN
des in seiner Art bisher unübertroffenen

456 **Escamoteurs**

STENLEY

Schüler Kratky Baschiks
auf dem Gebiete der höheren Salon-Magie amüsanter
Physik, Optik und Electricität.

Anfang 8 Uhr. Entrée 30 kr.

Da das echte Malzextract — dessen Anwendung
sich auf die Aussprüche der Professoren **Oppolzer,**
Heller, Boek und Nemeyer gründet —
einen viel günstigeren Einfluss auf die leidenden Schleim-
häute übt, als der gewöhnliche Zucker, so sind die daraus
erzeugten echten

Wilhelmsdorfer 457 a
Malzextract-Bonbons

um Vieles anfeuchtender, reizstillender und
schleimlösender als alle jene Bräutbonbons, welche
nichts als Zucker oder neben diesem höchst in-
differente Stoffe enthalten.

Es wird daher insbesondere gebeten, die echten
Wilhelmsdorfer Malzextract-Bonbons nicht mit den so-
genannten Malz-Bonbons zu verwechseln, welche diesen
Namen nicht verdienen, da solche gar keine Malz
enthalten.

Die Wilhelmsdorfer Malzextract-Bonbons werden
in zwei Qualitäten erzeugt: in rothen Cartons à 10 Kr.,
per Dhd. fl. 1 — und mit mehr Malzextract, in Büch-
sen à 21 Kr., 40 Kr. und 66 Kr.

Jos. Kufferle & Co., Wien.

In Eperies echt zu haben bei den meisten Herren
Apothekern und Kaufleuten.

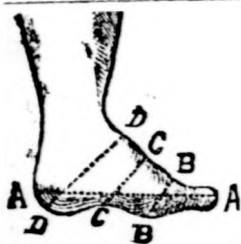
2870. k. ig. sz. 441 2-3

Árverési hirdetmény.

Héthárs nagy község italmérsi jagának
1881. évi január hó 1-től kezdődő hat egy-
másutáni évre leendő kibérlése f. évi október
hó 14-én d. e. 9 órakor Héthárson a köz-
ség házánál tartandó nyilvános árverésen tör-
ténend; a bérleti és árverési feltételek Héthár-
son a nagy községi elöljáróságnál meg-
tekinthetők bármikor.

Kelt Héthárson, 1880. évi szeptember
hó 16.

Az elöljáróság.

S. BACHRICH,

Budapest

Königsgasse Nr. 14.

Damen-Stiefletten, Chagrin oder Gemslleder, elegante Form,
Doppelsohle 3.—
Stephanie-Stiefletten, eingnähter Absatz, elegante Form 3.40
Schuhe für Herren und Offiziere, 3-fach geschraubte Dop-
pelsohlen, wasserdicht 3.60
Wasserdichte Jagd-Stiefel, 3-fach geschraubte Doppelsohlen
und Spornhalter 8.—

456 **Preis-Courante franco.**
Versandt gegen Nachnahme. Bei Bestellungen ist
das Maß laut Zeichnung in Cmt. anzugeben.

Brennerei-Verpachtung

Die **Girált-Ferenczvágáser**
Brennerei

ist sofort zu verpachten.
Der Unternehmer zahlt für den Gebrauch 200 fl.
Nebennimmt die herrschaftlichen Produkte laut Markt-
preis, zahlt das nötige Klastenholz loco Wald per Mtr.
Klasten mit 2 fl. 50 Kr. und erhält zur Streu das bis-
sonstige Stroh. Näheres ertheilt Herr

Philipp Reich,
in Eperies.

Billigste Auelle

für geschmackvolle

Drucksorten,

Schreib-, Brief- u. Luxus-
Papiere

in der

Buchdruckerei

des

Eperieser Bankvereines.

1062. 44. t. ü. sz. 436 2-3

Árverési hirdetmény.

Kis-Szeben szab. kir. város tanácsa ré-
széről ezennel közhírré tétetik, hogy a város
tulajdonához tartozó következő javadalmak,
ugy mint:

- az alsó külvárosi ugynevezett vörös
koresma;
- a felső külvárosi ugynevezett zöld fa;
- a város curialis épületben lévő koresma;
- a magánházban gyakorolható italmé-
részi jog;
- a városi kénfürdő; és
- a bormérsi illeték szedhetésének joga

f. évi október 12-én reggeli 9 órakor a vá-
rosház tanácstermében fognak nyilvános ár-
verés útján 1881. január 1-től számítandó
3 évre hasznóberbe adni.

Árverezők kötelesek a kikiáltási ár 10%,
mely az a) alatti javadalommal 800 frt

a b)	"	"	800	"
a c)	"	"	700	"
a d)	"	"	450	"
az e)	"	"	200	"
az f)	"	"	600	"

az árverés alkalmával készpénzben bánatpénz
gyanánt letenni.

Írásbeli zárt ajánlatok az árverés meg-
kezdéseig elfogadtnak, későbbben beadottak
nem fognak figyelembe vétetni. Közelebbi
árverési feltételek a városi jegyzői hivatalnál
bármikor megtekinthetők.

Kis-Szeben, 1880. évi szeptember 7-én
tartott tanácsülésből.

Kiadja

Ribossy József,
polgármester.

Havrilay Sándor,
jegyző.

Legyőzők minden versenyt!

Alább következő, mindenkire nézve hasznos tárgyak ké-
születét én

9 frt 30 kr.

potom áron eladok utányét vagy az összeg előleges be-
küldése mellett.

BACHRICH S.

444 1-20 szállító-üzlet.
BUDAPEST, király-utca 14. sz.

6 drb angol britaniakét,	villát,
6 " " " " " " "	evőkanalat,
6 " " " " " " "	kávékanalat
6 " " " " " " "	szűrőt,
6 " " " " " " "	csészét, gömbölyű,
1 " " " " " " "	nagy,
1 " " " " " " "	javasmerő-kanalat,
1 " " " " " " "	tejsmerő
1 " " " " " " "	theaszűrőt,
1 " " " " " " "	burnótszelencét,
1 " " " " " " "	tűzfogót,
6 " " " " " " "	tojás-fűdzsa,
6 " francia " " " " "	diszes cukortálca,
1 " " " " " " "	bors- vagy cukortartó,
2 " " " " " " "	gyönyörű asztali gyertyatartó,
1 " " " " " " "	alabastrom-rakvány,
1 " " " " " " "	kis látsó.

Mind a 60 drb csak 9 frt 30 kr.

Ajánlom ezeken kívül még diszárú, fegyver, ék- és rövid-
árú cikkeimet a legolcsóbb áron.

Csoportok 20,30,40 egész 100 frtig a legfinomabbak.

Birtokrész eladás.

Sármegyei Csipkés - Szt. - György
helysége határában fekvő, egy darabban
összesített, 180 hold jó minőségű

szántóföld

szabad kézből eladó. — Az eladási fel-
tételeket megtudhatni **Dr. SCHMIDT**
GYULA ügyvédnél Eperjesen. 453 1-3

Das hübsche

HAUS

in der unteren Vorstadt Nr. 45 ist stündlich
aus freier Hand **billig zu verkaufen.**
Zu erfragen bei

439 2-3

Josef Kleinódy,

im Dahlströhm'schen Hause.

405 **Lotto! Lotto!!** 9-22

Wer bei ganz geringem Einsatz im f. l.
Lotto einen immerwährenden Gewinn zu
erzielen und damit reichlichen angenehmen
Nebens- oder Haupterwerb zu sichern wünscht,
der bediene sich hiezu der Spielmethode des
Hofschreibers, Lilienstraße 66, München.
Diese Spielmethode ist unter den mannig-
fachen die allein richtige und muß ein-
Jeder damit gewinnen. Honorar für die
Anleitung nebst Nummern nur 1 fl und
kann dann Jeder leicht ohne weitere Nach-
hilfe allein fortspielen und gewinnen.

Die ungeheueren Verluste,

welche die große Londoner Eisenmöbelfabrik **Godderlyve Brothers and**
Comp. bei dem jüngsten bedeutenden Falliment der Glasgower Bank erlit-
ten hat, haben dieselbe so erschüttert, daß sie beschloß, ihre Fabrik zu sperren
und die massenhaft vorräthigen, vorzüglichsten, bei allen Ausstellungen mit gol-
denen Medaillen ausgezeichneten eisernen Möbel um den vierten Theil des
Fabrikpreises käuflich auszuverkaufen. — Ich offerire demnach die von obigen
Hause bei mir kommissionirten wunderschönen

4000 Stück eisernen Betten für Erwachsene,
(eine wahre Prachtarbeit und eine unverrichte Zierde jeder Wohnung und jeden
Zimmers) zu dem fabelhaft billigen, noch nicht dagewesenen Spottpreise **per**
Stück nur 8 fl. (früherer Preis fl. 32.50). — Bestellungen effektuire auch
einzelne, so lange der Vorrath reicht, in stets vorräthigen feinsten Grem-
plaren sofort gegen Geldeinendung oder Nachnahme: 394 11-13

S. Hommer,

Maschinenlager in Wien, Landstraße, Gärtnergasse Nr. 18.

Insbesondere für den Sommer und Herbst sind eigene Betten, da sie
einen immensabnehmenden Schutz gegen alle Ungezieferei und Unreinheit darbieten,
eine unübertreffliche Dauerhaftigkeit besitzen und zusammenlegbar sind, den hel-
gersten in jeder Beziehung bei weitem vorzuziehen!!!

Nur beim Hans Sachs

WIEN, I., Lichtensteg Nr. 1
die elegantesten und billigsten Schuhwaaren eigen-
er Erzeugung in der grössten und reichsten Auswahl.
Auszug aus dem illustrierten Preis-Kourant:

Für Damen:
1 Paar Leder-Stiefletten mit starken Sohlen 3 fl., 1 Paar
Leder-Stiefletten, Doppelsohlen, genagelt 3 fl. 50 kr., 1 Paar
Handschuhleder-Stiefletten, starke Sohlen 4 fl. 50 kr., 1 Paar
Kalbs-Kidleder-Rahmsohlen von fl. 5 aufwärts, alle Sorten
Hausschuhe in Leder, Stoff, mit und ohne Stöckel von 1 fl.
bis 2 fl. 50 kr., Promenade- und Strassenschuhe zum Binden
in Lasting und Leder von 3 bis 4 fl.

Für Herren:
1 Paar Kalbleder-Stiefletten, Doppelsohlen, 4 fl. 50 kr., 1
Paar Kalbleder-Stiefletten, Doppelsohlen, feinst 5 fl., 1 Paar
Kalbleder-Stiefletten, Beustform, 5 fl. 50 kr., 1 Paar Kalbs-
Kid-Stiefletten, feinst, 5 fl.

Alle Sorten **Kinder-, Mädchen- und Knaben-**
Stiefletten und Röhren-Stiefel, zu staunend billigen Pro-
sen. Provinz-Aufträge werden prompt effectuirt. Nichtkon-
venientes ungetauscht. — **Illustrierte Preis-Kourante**
sammt **Anleitung zum Maassnehmen gratis** und
franko. 416 6-30

Schuhlager „Hans Sachs,“ Wien,
I., Lichtensteg Nr. 1.

(Zugang von der Rothenthurmstrasse und Hohenmarkt.)

